

ואמר רבנו ז"ל בפירוש שפ"ק שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש בשך ואפ"ל צדיק גמור
בעזרת
השם יתברך

טוֹעֵמִיָּה

חיים זכו

(שם ה'גמ"ט) ה'גמ"ט ה'גמ"ט ה'גמ"ט

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

גליון שפ"ב חג הפסח תשפ"ד

טעמו ודאו כי טוב ה'
ואורך זיל גמור בספריו הק' המלאים כל טוב

כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונורא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו יקרה לו ה'גמ"ט ה'גמ"ט ה'גמ"ט

ענינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

חג הפסח

לְקַבֵּל יְמֵי הַפֶּסַח בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה

מוחי מבלבל כי אין לי שלחן ואוכלים על הקרקע, כי עתה קדם פסח, פן יהיה לארץ ימים ושנים טובות, ועתה בימים האלו אין שום עצה רק כסופין ורצונות והשתוקקות להשם יתברך, דער וואל קלאמירשט לערינט מען קלאמירשט דאווינט מען, רק רצוננו יהיה חזק ואמיץ ולקשר עצמנו בשרש הרצון ושם יהיה נמתק הפל.

ואם ירצה השם ימי הפסח ממשמשים ובאין, ויתגלה הרצון, על כן אם ירצה השם כשיבואו ימי הפסח תקבלו אותו בשמחה גדולה, וגם אני רוצה לקבל אותו בשמחה, ויזכה אותנו השם יתברך לומר ההגדה בקול רם באמת, ולספור ספירת העמר בכונה, ולהכין עצמנו לקבלת התורה בחשק חדש ברצונות חדשים לשמור ולעשות, ולאכל מצה אסותא בשמחה גדולה, ולהיות נזהרים ממשוהו חמץ בגשמיות וברוחניות.

זולת זה חדשות אין, רק בכל יום צריכין אנו לחדש התקרבותנו לאור הגנוז והנעלם אשר הוא מגלה טפח ומכסה טפח, ובכל תורה ותורה הוא משיב הנפש בשבעה משיבי הנפש.

נתיב צדיק מכתב ע

ועתה נודע לי מחדש דברי רבנו ז"ל ותלמידו הקדוש, שאין לנו למי לפנות כי אם להשם יתברך בכל עת, וצריכין להתפלל על כל פרט ופרט ולהקדים רחמים לרוגז חס ושלום, ובפרט אנו שמזקרים על התפלה מרבנו ז"ל ותלמידו הקדוש, ובפרט עתה קדם פסח וספירה, שמעתה מתחיל התחלה חדשה להכין עצמנו לקבלת התורה, והשם יתברך יזכה אותנו לפסח כשר, ולהיות נזהרים ממשוהו חמץ בפסח בגשמיות וברוחניות.

שם מכתב צא

ותזכה עם אנשי שלומנו לקבל חג הפסח הקדוש בכשרות ובקדשה וטהרה ושמחה וחדוה ובתפלה בכונה וצעקה, כמבאר בלקוטי מוהר"ן שבפסח זועקין בתפלה, ונזכה כלנו לקבל על ידי חג הפסח דעת כזה לשבר תאות ממון, ונזכה כלנו להכין עצמנו על ידי ספירה בכונה לקבלת התורה בחשק ובהתחלה חדשה, ויזכה אותנו השם יתברך לטעם טעם אמרי נעם ממאמרי רבנו ז"ל ותלמידו הקדוש, ולישב עצמנו באמת מהו התכלית מזה העולם, כי אין לנו על העולם הזה כי אם לכסף ולצפות על העולם הבא כמבאר בלקוטי מוהר"ן סימן יו"ד:

שם מכתב קל

ענינא דיומא

טוענייה

בדיקת וביעור חמיץ

הבדיקה הוא תחלת הבעור

מה שמברכין בעת הבדיקה על בעור חמיץ כי הבדיקה הוא תחלת הבעור, כי עקר התגברות הסטרא אחרא הוא לסמות עיני האדם שלא להתבונן כלל על דרכיו בבחינת לא יחפץ כסיל בתבונה וכו', אבל תקף שמעורר כח והארת הנשמה הקדושה, ומתחיל לפשפש במעשיו ולהתבונן על דרכיו, אזי הבא לטהר מסייעין לו ומעט מן האור דוחה הרבה מן החושף והבדיקה בעצמה כבר הוא התחלת הבעור.

ואחר הבדיקה יהא נזהר בחמיץ שמשיר להצניעו בכדי שלא יצטרך בדיקה אחרת, הינו כי אפילו אחר הבדיקה, אבל עדין לא הגיע זמן הבעור לגמרי עדין, וצריכין לשיר החמיץ עד זמן הבעור, וכן צריכין לשיר לאכול עוד, וכמו כן לעניינינו, כי עקר בעור חמיץ שהוא היצר הרע בשלמות, לא יהיה עד לעתיד, כמו שכתוב ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ, אבל לעת עתה אדרבא צריכין לתן לו גם כן איזה חיות בעצמום כדי חיונו וכו' פידוע, וגם כי נצרך לעת עתה לקיום העולם כמו שאמרו רז"ל חבשוהו תלתא יומי וכו', אף צריכין לזהר על כל פנים לקדש עצמו במופתר לו, ולעשות גם הדברים שהם מבחינת היצר הרע כגון אכילה וכו' וכיוצא, לעשות הכל לשם שמים ובצניעות וביראה כדי שלא יתן מקום להיצר הרע להתאחו בדברים אלו, ואז יתגבר עליו עוד הפעם ח"ו ויצטרך לחזור ולבדק אחריו.

נחת השלחן או"ח סימן תל"א תל"ג

ענינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

אכילת מצה

עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הַמִּצְוָה - הִיא הַשְּׂמֵחָה

מצה הוא אֲכִילָה דְקַדְשָׁה, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ רַז"ל, לֹא נִתְּנָה תּוֹרָה אֶלָּא לְאוֹכְלֵי הַמֶּן. וּמֵן הוּא בְּחִינַת מִצְוָה, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ רַז"ל עֲגָה דְהֵינּוּ מִצְוָה שְׁהוּצִיאוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם טַעְמוֹ בְּהַ טַעַם מֶן, כִּי יִשְׂרָאֵל צָרִיכִין לְקַיֵּם אֶת הַתּוֹרָה וְעֵקֶר קַיִּוּם הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת בְּשְׁלֵמוֹת הִיא הַשְּׂמֵחָה שֶׁל הַמִּצְוָה, כְּמוֹבֵא בְּכַתְּבֵי הָאֲר"י ז"ל שְׁעֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת הִיא הַשְּׂמֵחָה שֶׁל הַמִּצְוָה. וְכִמוֹ שְׂכַתּוֹב, תַּחַת אֲשֶׁר לֹא עֲבַדְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּשְׂמֵחָה וּבְטוֹב לֵבָב וְכוּ'. וְכַמְבֹאֵר בְּדִבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל בְּהַתּוֹרָה הַנ"ל וּבְכַמְּהַ מְקוֹמוֹת. וְעֵקֶר הַשְּׂמֵחָה שֶׁל מִצְוָה הוּא כְּשׁוֹכֵין לְשְׂמֵחָה הַנ"ל שְׂיִהְיֶה לוֹ שְׂמֵחָה מִהַמִּצְוָה בְּעֲצֻמָּה וְכוּ', וְזֶה הַשְּׂמֵחָה אִי אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת כִּי אִם עַל יְדֵי מִצְוָה שֶׁהוּא בְּחִינַת מֶן שְׁעַל יְדֵי זֶה זוֹכֵין לְרַעְמִים וּמַפְשִׁיטִין עֲקֻמִּימִיּוֹת הַלֵּב וְזוֹכֵין לְיִשְׁרֵת לֵב וְאִזּוֹ זוֹכֵין לְשְׂמֵחָה שֶׁל מִצְוָה הַנ"ל. וְעַל כֵּן לֹא נִתְּנָה הַתּוֹרָה כִּי אִם לְאוֹכְלֵי הַמֶּן שֶׁהוּא בְּחִינַת מִצְוָה, שֶׁהוּא תְּקוּן הַמִּחִין בְּקַדְשָׁה גְּדוּלָה שְׁעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא זוֹכֵין לְשְׂמֵחָה כַּנ"ל, דְּהֵינּוּ לְקַיֵּם הַמִּצְוֹת בְּשְׂמֵחָה.

וְעַל כֵּן צָרִיכִין יִשְׂרָאֵל שְׂתִהְיֶה אֲכִילַתָּם תָּמִיד בְּבְחִינַת מִצְוָה בְּבְחִינַת מֶן כַּנ"ל, דְּהֵינּוּ לְקַדֵּשׁ אֶת אֲכִילַתָּם מְאֹד, בְּאִפְּן שְׁנִזְכָּה עַל יְדֵי הָאֲכִילָה לְמַחִין קְדוּשִׁים וְזַכִּים, שְׁזֵהוּ בְּחִינַת מִצְוָה כִּי אֲנִי אוֹכְלִים מִצְוָה מִמֶּשׁ שְׁבַעַת יְמֵי הַפֶּסַח שֶׁהוּא אִסּוּתָא שְׁעַל יְדֵי זֶה אֲנִי מְקַדְּשִׁין אֶת מַחִנּוּ וְדַעַתְנּוּ שְׁזֵהוּ עֵקֶר הַקַּדְשָׁה, וְאִזּוֹ כְּשִׁכְּבַר קִבְּלֵנוּ הֲרַפּוּאָה שֶׁל הַמַּחִין בְּפֶסַח אִזּוֹ אֲנִי יְכוּלִין לְאָכַל אַחַר כֵּן גַּם חֲמִץ, כְּמוֹ שְׂאִיתָא בְּזִהַר, הֵינּוּ שְׁעַל יְדֵי הֲרַפּוּאָה שֶׁל מִצְוָה שְׂאוּכְלִין בְּפֶסַח זוֹכֵין לְקַדֵּשׁ אֶת הַמַּחִין כָּל כֵּן. עַד שְׂאֲחַר כֵּן אֶפְלוּ כְּשְׂאוּכְלִין חֲמִץ, הוּא גַּם כֵּן בְּקַדְשָׁה גְּדוּלָה עַד שְׂאֲנִי יְכוּלִין לְזַכּוֹת לְמַחִין זַכִּין גַּם עַל יְדֵי אֲכִילַת חֲמִץ שְׂאוּכְלִין בְּכָל הַשָּׁנָה כְּלָה, כִּי אֲנִי יְכוּלִין לְהַפֵּךְ מִחֲמִץ לְמִצְוָה מַחִית לְהָא וְכוּ'.

ליקוטי הלכות חלה ג' ב

ענינא דיומא

טועמיה

קדושת ליל הסדר

תַּאִיר כְּאוֹר יוֹם

תְּהִלָּה לְאֵ-ל חַי עוֹד מְעַט נְעֻרָךְ אִם יִרְצֶה ה' בְּלֵיל חַג הַמִּצּוֹת
הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה, אֶת הַסֵּדֵר, בְּתוֹךְ כָּלל יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשִׁים
בְּרַב רַחֲמֵיו וְחֲסָדָיו יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ וְנִזְכָּה לְכָל הָאוֹרוֹת וְהַתְּקוּנִים
בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ הַמְּאִירִים בְּלֵילוֹת הַקְּדוּשִׁים הָאֵלּוּ מִתוֹךְ
שְׂמִיחָה כְּרֵאוּי וּמוֹבֵן לְכָל יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשִׁים, וְכַאֲשֶׁר נִזְכָּה לְסֵדֵר
אוֹתָם בֵּן נִזְכָּה אִם יִרְצֶה ה' לַעֲשׂוֹתָם וְכוּ'.

בְּרוּךְ ה' שֶׁהַיּוֹם נֶאֱפָו הַמִּצּוֹת שְׂמוּרָה שְׁלָנוּ, יְהִי רְצוֹן שְׂנִזְכָּה
לְהַשְׁמִיר מִמִּשְׁתָּהוּ חֲמִיץ וַיְהִיֶּה הַכֹּל בְּסֵדֵר גְּמוּר כְּרֵאוּי בְּגִשְׂמִיּוֹת
וְרוּחָנִיּוֹת וְכָל טוֹב, וְכִימִי יֵצֵאתָנוּ מִמִּצְרַיִם יִרְאֵנוּ נִפְלְאוֹת,
וְלְסֵדֵר הַהֶגְדָּה בְּכָל הַמִּשְׁמָעוֹת בְּהַתְּפַעְלוֹת וְנוֹרָאוֹת, עַד
יָקִים קָרֵב יוֹם וְכוּ' וַיֵּאִיר כְּאוֹר יוֹם חֲשֻׁכַת לַיְלָה וְכוּ', וְכָל זֶה
הַכֹּל כִּי לְבוֹא אֶל הַתְּכַלִּית לְמַעַן דַּעַת וְכוּ' כִּי ה' הוּא הָאֱלֹקִים
אֵין עוֹד מְלַבְדּוּ.

עֲכָשׁוּ אוֹדִיעֶךָ כִּי קִבַּלְתִּי עִי חֲתָנְךָ שְׁלִיט"א סָךְ וְכוּ' וּב"ה זְכִיתִי ג"כ
לְהִיּוֹת מִהַתּוֹמְכִים לְעַנְיִי אָנֹכִי שֶׁיְחִי לְצָרְכֵי חַג הַפֶּסַח כְּנֶהוּג עִי
הַגְּבֵאֵי שְׁלָנוּ וְכוּ' לְחַלֵּק חֲלוּקָה הַגּוֹנָה לְכָל דְּכַפִּין וְלְכָל דְּצָרִיךְ, הַגֵּם
שְׁלֵא זְכִיתִי לְסַיֵּעַ בְּפַעַל מִמֶּשׁ כְּבָכָל שָׁנָה בְּעִנְיֵן הַרְשִׁימָה וְהַכְּתִיבָה
בְּבַחֲנֵינָת מוֹנָה וְסוֹפֵר, מִזֶּה לַעֲשׂוֹת, אוֹנֵס רַחֲמָנָא פְּטָרִיָּה, וְכָבֵר כָּלל
בְּיַדֵּנוּ לְהַחֲיוֹת עֲצָמוֹ בְּהַנְקוּדָה טוֹבָה אֲזַמְרָה לְאֱלֹקֵי בְּעוֹדֵי. בְּרַפְתָּ חַג
כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה וְכָל טוֹב.

גנזי אבא - מכתבי ר"א ספקטור ז"ל קע"ו

חובה עלינו לשתות יין דוקא

הארבע כוסות הם כנגד ארבע בחינות שכלולים באמונה כנ"ל ובשביל זה מברכין אותם על היין, כי היין מרים את הדעת למעלה ממדרגתו, ועל כן היין כלול משני בחינות להטיב או להרע, חס ושלום, כמו שאמרו רז"ל זכה נעשה ראש. לא זכה נעשה רש, זכה משמחו, לא זכה משממו. ועל כן אי אפשר לשתות יין כי אם בקדשה גדולה כשזוכה לתקן הברית וכו', ואז יכול לזכות על ידי היין שיתרומם מחו בקדשה, ויכול אז להתלהב יותר להשם יתברך ולהתעורר יותר לעבודת השם יתברך, כי מחמת שנתרומם מחו ונתרחב דעתו, יכול לעלות לשרש הדעת שהוא בחינת שרש התורה והמצוות, ששם הוא למעלה מכל מצות התורה, וכל המצוות מקבלין חיות והארה משם, וכשעולה לשם נתלהב ביותר ונתחזק ביותר לקיים מצוות התורה. מחמת שממשיך על עצמו אור שרש המצוות, שעל ידי זה נתחזקין אצלו קיום המצוות ביותר. אבל להפך ח"ו, כשאין זוכה לבחינות הנ"ל ואין אמונתו שלמה עדין, אזי על ידי שתית היין והשכרות יכול לקלקל מאד וכו'.

ועל כן בפסח שאז נתגלה אור האמת בעצמו שהוא למעלה ממדרגות המחין קדם שקבלו לבושי המחין שהם העצות הקדושות, ועל כן אז חיוב לשתות יין ארבע כוסות, כי עכשיו על ידי היין דיקא נתרומם המח ומקבלין אור האמת בעצמו, שעל ידי זה נשלמת האמונה בכל ארבע בחינותיו שהם בחינת ארבע כוסות כנ"ל, כי עכשיו אנו זוכין לקבל אור האמת שהוא אור המחין בעצמן למעלה ממדרגת כלי המחין שלנו, והשם יתברך חומל עלינו ונותן לנו כח לקבל הארה הזאת בקדשה, שעל ידי זה עקר הגאולה כנ"ל. ועל כן צריכין דיקא לשתות יין שהוא בחינת הרמת המח למעלה ממדרגתו כנ"ל, ובאלו הארבע כוסות של יין שהם בחינת אמונה אנו מרמזין תקון הארבע ציצית שעל ידם עקר תקון האמונה כנ"ל, כי ארבע כוסות כנגד ארבע ציצית שהם בחינת עינים בחינת בן פרת עלי עין. כי יין בחינת עין כמו שכתוב חכלילי עינים מיין וכו'. ובזה מתקנים פגם של נח ששתה מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה וכו', ועל כן עכשיו חובה עלינו לשתות יין דוקא ארבע כוסות. כי דוקא על ידי היין מתקנין הפגם של נח שהוא בחינת חטא אדם הראשון, כי עכשיו זמן הגאולה בחינת תקון הברית כי בזכות אבותינו שהם בחינת שמירת הברית ובזכות יוסף הצדיק שעמד בנסיון ושמר את הברית יגאלנו, ועל ידי זה יש לנו כח לשתות היין בקדשה, ועל ידי זה עקר התקון וזוכין על ידי זה דיקא לקבל אור האמת שעל ידי זה נשלם האמונה שהיא בחינת ארבע כוסות של גאולה כנ"ל, כי הגאולה על ידי אמונה כנ"ל:

ליקוטי הלכות פסח ז' טו

ענינא דיומא

טוענייה

והיא שעמדה

מלחמה גדולה ותמידית

ברוך שומר הבטחתו לישראל ברוך הוא, כי מלבד הנגלות לנו מהנפסים והנפלאות שעשה השם יתברך עמנו בכל דור, מלבד זה יש בזה נסתרות הרבה לאין חקר, בבחינת לעשה נפלאות גדולות לבדו ואמרו רז"ל אין בעל הגם מכיר בנסו, והעקר בענין המלחמה הגדולה שיש לו לאדם עם היצר הרע שזו מלחמה תמידית כמו שדרשו רז"ל על פסוק מציל עני מחזק מפנו וכו' וכמו שאמרו רז"ל בכל יום ויום יצרו של אדם מתגבר עליו ואלמלא הקדוש ברוך הוא עוזרו לא היה יכול לו שנאמר צופה רשע לצדיק וה' לא יעזבנו בידו.

וזה שהקדוש ברוך הוא חשב את הקץ לעשות וכו' וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ודרשו רז"ל לרבות שאר מלכויות וכו' ואחרי כן יצאו ברכוש גדול. כי סוף כל סוף תתחפף תירידה לעליה גדולה וישראל תקדושים יעלו במעלה נפלאה עד אין חקר. והיא שעמדה לאבותינו ולנו וכו' שבכל דור ודור עומדים עלינו לבלותנו מפוש ח"ו, ותקדוש ברוך הוא מצילנו מידם.

נחת השלחן או"ח תע"ב

ענינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

אכילת מצה

בְּלִי רַבּוּי תַחְבוּלוֹת

כִּי חֲמִץ וּמִצָּה הֵם בְּחִינַת טְבַע וְהַשְׁגָּחָה, כִּי מִצָּה הוּא בְּחִינַת הַשְׁגָּחָה, בְּחִינַת מֶן, בְּחִינַת לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם, כְּמוֹ שֶׁפָּרַשׁ רַש"י עָגָה שֶׁהוֹצִיאוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם טְעַמוֹ בָּהֶם טַעַם מֶן, כִּי נֶאֱפִיִת בְּחִפְזוֹן בְּלִי רַבּוּי תַחְבוּלוֹת לְהַחֲמִיץ וּלְהַטְעִים הָעֶסָה כְּמוֹ שֶׁעוֹשִׂין בְּלֶחֶם חֲמִץ, כִּי מִצָּה בְּחִינַת בְּטָחוֹן בְּהַשְׁגָּחָתוֹ יִתְבָּרַךְ לְבַד בְּלִי שׁוּם עֶסֶק וּמְלָאכָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיֹּאפֹּךְ אֶת הַבֶּצֶק וְכוּ' עֲגוֹת מִצּוֹת כִּי לֹא חֲמִץ וְכוּ' וְגַם צִדָּה לֹא עָשׂוּ לָהֶם. אָבֵל חֲמִץ הוּא בְּחִינַת טְבַע, בְּחִינַת דִּינִים שֶׁנִּמְשָׁכִין מִבְּחִינַת אֱלֹקִים שֶׁהוּא בְּגִימְטְרִיא טְבַע, כְּמוֹבֵא, שֶׁמִּשָּׁם כָּל תְּאוּוֹת הַמָּמוֹן, בְּחִינַת מִכְּפָּ מַעוֹל וְחֲמִץ, שְׂבָאִים לְיַדֵּי גִזְלוֹת עַל יְדֵי רַבּוּי תְּאוּוֹת מָמוֹן שֶׁהוּא עַל יְדֵי בְּחִינַת כְּפִירוֹת שְׂאוּמְרִים כַּחֲוֵי וְעַצֵּם יְדֵי עֲשֵׂה לִי וְכוּ', וּמִחֲמִיצֵין הַמַּח כָּל יְמֵיהֶם אֵיךְ לְהַשִּׁיג מָמוֹן עַל יְדֵי אֵיזָה סִבָּה וְתַחְבוּלָה כְּאֵלוֹ הִיא בְּכַחֵם לָזֶה, מֵה שְׂבָאֵמַת הוּא לְהַפְךָ כִּי לֹא מְמוּצָא וּמְמַעְרָב וְכוּ'.

וְעַל כֵּן אֶפְלוּ מִי שֶׁעוֹסֵק בְּמִשְׁאָ וּמִתֵּן וּמְרוֹיַח מָמוֹן שֶׁנִּדְמָה שֶׁהוּא עַל פִּי הַטְּבַע, אָבֵל בְּאֵמַת הַכֹּל הוּא בְּהַשְׁגָּחָתוֹ יִתְבָּרַךְ כְּאֲשֶׁר אָנוּ רוֹאִין שֶׁהֲרֵבָה טוֹרְחִין וּמִיַּגְעִין עֲצָמוֹן בִּיגִיעוֹת עֲצוּמוֹת וּמְאוּמָה לֹא יִשְׁאוּ בְּעַמְלָם, אֲדַרְבָּא הֵם מִפְּסִידִין מְמוֹנָם עַל יְדֵי זֶה כְּנִרְאָה בַּחוּשׁ בְּכָל עֵת. עַל כֵּן צָרִיךְ כָּל אָדָם לְהֶאֱמִין שֶׁכָּל הַפְּרִנְסָה וְהַמָּמוֹן נִמְשָׁךְ לְהָאָדָם רַק בְּהַשְׁגָּחָתוֹ יִתְבָּרַךְ לְבַד, וּמֵה שֶׁצָּרִיכִין אֵיזָה עֶסֶק זֶה הוּא מִדְּרָכֵי נִפְלְאוֹתָיו יִתְבָּרַךְ שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַבִּין, כִּי בּוֹדָאֵי דְרָכֵי ה' אֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג, כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂבָרָא אֶת הָעוֹלָם יֵשׁ מֵאִין הַמְּחַלֵּט וְגַם עֵתָה הוּא מְצַמִּיחַ חֲצִיר לְבַהֲמָה וְכוּ' וּמְצַמִּיחַ אֵילָן גְּדוֹל כְּזֶה מְגַרְעִין אֶחָד וְכוּ', הוּא יָכוֹל לְבָרָא וּלְגַדֵּל אֶת הָאֵילָן בְּלִי נְטִיעַת הָאָדָם וּלְהַצְמִיחַ הַתְּבוּאָה בְּלִי חֲרִישָׁה וְזִרְיָעָה שֶׁל הָאָדָם, אַךְ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרָא הַכֹּל בְּשִׁבִיל הָאָדָם וְרָצָה שֶׁהָאָדָם דִּיקָא יַעֲשֵׂה אֵיזָה עֶסֶק בְּשִׁבִיל גְּדוֹל הַתְּבוּאָה וְהָאֵילָן, וְכֵן שִׁיעֲשֵׂה אֵיזָה עֶסֶק וּמִשְׁאָ וּמִתֵּן בְּשִׁבִיל פְּרִנְסָה, אָבֵל בּוֹדָאֵי הַכֹּל בְּרָצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ וּבְהַשְׁגָּחָתוֹ לְבַד וְכוּ'. וְעַל כֵּן כָּל הַמְּקַבֵּל עָלָיו עַל תּוֹרָה מְעַבְרִין מִמֶּנּוּ עַל מַלְכוּת וְעַל דְּרוֹךְ אֶרֶץ, כִּי צָרִיכִין לְקַיֵּם הַיּוֹי מִמַּעַט בְּעֶסֶק וְעֶסֶק בְּתוֹרָה, כִּי כָּל הַפְּרִנְסָה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ לְבַד.

ליקוטי הלכות ברכת השחר ה' יב

ענינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

קדושת ליל הסדר

וְעַכְשָׁו – בְּלֵיל הַסֵּדֶר קִרְבָּנוּ הַמָּקוּם בְּהִתְקַרְבוֹת אַמְתֵּי

בהגדה של פסח מתחיל בגנות ואומר מתחלה עובדי עבודה זרה היו אבותינו ועכשו קרבנו המקום לעבודתו, וזה תשובה מספקת וידיעה הכרחית לכל אחד לבל יתפלא על עצמו מהנעשה עמו בכח בחירתו כי הוא פעם כשר ופעם פסול וכו', כי משרש בנו דבר זה ממה שאבותינו היו מתחלה עובדי עבודה זרה ככל הגוים, רק שבחסדו קרב אותנו אליו ובחר בנו מכל העמים וכו' ועל כן היצר הרע וכל האמות שהם בחינת הסטרא אחרא מתגרים בנו ביותר.

רק שגם זאת צריך לידע שעכשו קרבנו המקום לעבודתו, וידוע שמלת ועכשו מגבלת את הזמן ביותר, הינו ועכשו דיקא בזה היום והשעה והרגע שאנו מדברין ועוסקין בו, כי צריכין להאמין שבליילה הזאת ובפרט בשעה זו שישראל יושבין על הסדר ועוסקין בספור יציאת מצרים ולקיים המצות שבזאת הלילה, נמשך אז מלמעלה הארה גדולה כזאת על כל אחד מישראל עד שכל אחד יכול להתקרב לעבודת ה' יתברך בהתקרבות אמתו אפילו אם עבר עליו מה שעבר.

נחת השלחן או"ח תע"ב

ענינא דיומא

טוענייה

הלל וניגון דקדושה

הַנְּגִינָה יֵשׁ לָהּ כַּח גְּדוּל

וְזֶה שֶׁנִּקְרָא הַמְצָה לַחֵם עֲנִי שְׁעוֹנִין עָלָיו דְּבָרִים הַרְבֵּה, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוּם לְבִרְכָה, הֵינּוּ קוֹלוֹת דְּקִדְשָׁה שְׁאֵנוּ עוֹנִין עַל הַמְצָה בְּפִסַּח, כִּי מַחֲמַת שְׁאֵנוּ שׁוֹמְרִין אוֹתָהּ מֵאֲוִירָא דְּהָאֵי עֲלֵמָא שְׁמִשְׁם אַחֲזִית הַקּוֹלוֹת דְּסִטְרָא אַחֲרָא עַל יְדֵי זֶה אָנוּ זוֹכִין לְעֲנוֹת עָלָיו דְּבָרִים הַרְבֵּה, הֵינּוּ קוֹלוֹת דְּקִדְשָׁה, הֵינּוּ בְּחִינַת הַלֵּל וְנִגּוֹן דְּקִדְשָׁה, כִּי בְּשׂוּזָה נּוֹפֵל זֶה קָם וְכִנְ"ל.

כִּי עֲתָה בְּפִסַּח הוּא תַחֲלִית הַתְּקָרְבוֹת יִשְׂרָאֵל לְאֲבִיהֶם שְׁבַשְׁמִים, וְעַקֵּר הַהֲתַקְרָבוֹת וְהַדְּבָקוֹת שֶׁל אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי לַה' יִתְבָּרַךְ הוּא עַל יְדֵי קוֹל נִגּוֹן דְּקִדְשָׁה כִּידוּעַ גְּדוּל מַעֲלַת הַנְּגִינָה לְכָל מִי שֶׁרוֹצֵה לְדַבֵּק אֶת עַצְמוֹ בַּה' יִתְבָּרַךְ, כִּי הַנְּגִינָה יֵשׁ לָהּ כַּח גְּדוּל לְהַמְשִׁיךְ אֶת הָאָדָם לַה' יִתְבָּרַךְ. וְעַל כֵּן לְעֵתִיד לָבוֹא שְׂאֵז יִהְיֶה עַקֵּר הַהֲתַקְרָבוֹת וְהַדְּבָקוֹת לַה' יִתְבָּרַךְ שְׂוִיָה יִהְיֶה עַקֵּר הַקְּבוּל שְׂכָר, אִזּוּ יִתְעַר שִׁיר וְנִגּוֹנָא בְּעֲלֵמָא, כְּמוֹ שְׂאִיתָא בַּזְהָר וְכִמוֹ שְׂכַתּוּב, תְּבוֹאֵי תְּשׁוּרֵי מְרֵאשׁ אֲמָנָה. וְכַמְבָּאָר בְּפִסְיָקִים רַבִּים, כִּי עַקֵּר הַהֲתַקְרָבוֹת וְהַדְּבָקוֹת הוּא עַל יְדֵי קוֹל נְגִינָה וְכַמּוֹבֵן בְּדְבָרֵי אֲדוֹנֵנוּ מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת, וּבְפִרְט בְּהַמְעָשָׂה מְשַׁבְּעָה בְּעֲטֻלְיָרֵשׁ שֶׁל יוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְיוֹם הָרְבִיעִי וְיוֹם הַשְּׁשִׁי מִגְּדוּל עֵצִים מַעֲלַת הַנְּגִינָה וְכַמְבָּאָר עוֹד בְּשִׁיחּוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת. עַל כֵּן עֲתָה בְּפִסַּח שְׁאֵנוּ צְרִיכִין עֲתָה לְהַתְּקַרֵּב לַה' יִתְבָּרַךְ, עַל כֵּן אָנוּ צְרִיכִין לְתַקֵּן קוֹל הַנְּגִינָה וְלִשְׁמֹר עַצְמָנוּ מִקּוֹל נִגּוֹן דְּסִטְרָא אַחֲרָא, עַל כֵּן צְרִיכִין לְזַהֵר מִחֲמִץ וְלֶאֱכֹל מְצָה וְכִנְ"ל:

וְכַל הַמְרָבָה לְסִפּר בִּיציאת מִצְרַיִם הָרִי זֶה מְשַׁבַּח. כִּי קוֹל הַנְּגִינָה יָקָר מְאֹד מְאֹד וַיֵּשׁ לוֹ כַּח גְּדוּל לְעוֹרֵר אֶת הָאָדָם, הֵינּוּ לְעוֹרֵר אֶת הַמַּחֲזִין בְּבְחִינַת קוֹל מְעוֹרֵר הַכּוֹנֵה. אֲבָל עַקֵּר שְׁלֵמוֹת הַקּוֹל הוּא בְּשִׁמְקֻשְׁרֵין אוֹתוֹ אֶל הַדְּבוּר בְּקִשְׁר אֲמִיץ וְחִזֵּק שְׂוִיָה עַקֵּר בְּחִינַת כָּלֵל כָּל הַיְחוּדִים לְיַחַד וְלַחֲבֵר הַקּוֹל עִם הַדְּבוּר, כְּמוֹבֵן בַּזְהָר הַקְּדוּשׁ וּבְדְבָרֵי אֲדָמוּ"ר ז"ל.

ליקוטי הלכות אפטרופוס ג' ד

ענינא דיומא

טועמיה

קדושת ליל הסדר

נְעִימַת קִדְשֵׁי הַסֵּדֶר

וְעַתָּה שׁוֹשׁ תְּשִׁישׁ בְּה' שְׂזָכִינוּ לְשִׁמְעַ דְּבָרִים נוֹרָאִים כְּאֵלֶּה, וְיִתֵּר מִזֶּה אִי אֶפְשָׁר לְהֶאֱרִיךְ כַּמּוֹה אָנוּ צְרִיכִים לְשִׁמּוּחַ בְּשִׂזְכִּינוּ שְׂמִיחִין אוֹתָנוּ בְּשִׁבְעָה מְשִׁיבֵי טַעַם כְּאֵלֶּה, וְשִׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה תְּשִׁיג, עַד שֶׁתַּחֲטֹף גַּם הִיגוֹן וְאַנְחָה לְתוֹךְ הַשְּׂמִיחָה בְּעַל כְּרַחֵם, כִּי בְּכָל מַה שְׂיֻכְלוּ לְהַחֲלִישׁ דַּעְתָּךְ בְּאִיזָה עֲצָבוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, תֹּאמַר: אֲדַרְבֶּה, זֶהוּ שְׂמִיחָתִי, שְׂאִישׁ כְּמוֹנֵי אָף עַל פִּי כֵן אֲנִי יוֹדֵעַ מִנְּפִלְאוֹת כְּאֵלֶּה מְנַעֲימוֹת בִּימֵינוּ נֶצַח כְּאֵלֶּה, וְאִם אֲנִי גְרוּעַ עוֹד יוֹתֵר וְיוֹתֵר, אֲדַרְבֶּה רְאוּי לִי לְשִׁמּוּחַ עוֹד יוֹתֵר וְיוֹתֵר, שְׂאֵף עַל פִּי כֵן זָכְנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְהַשְׁעוֹן עַל צְדִיק קְדוֹשׁ כְּזֶה, אֲשֶׁר גָּלָה נוֹרָאוֹת כְּאֵלֶּה. וְהֵלֵא אִי אֶפְשָׁר לְהַכְחִישׁ שְׂאֵף עַל פִּי כֵן אֲנִי יוֹדֵעַ הַמַּעֲשֵׂה שֶׁל רַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ. וְגַם אֲנִי יוֹדֵעַ הַתּוֹרָה שֶׁל הַנְּגוֹן מַע"ב נִימִין וְגַם הַמַּעֲשֵׂה שֶׁל הַשְּׁבַעָה בְּעֵטְלִירֵשׁ וְכוּ' וְכוּ'.

מַה נְּדַבֵּר מַה נְּשִׁיב לַה' כֹּל תִּגְמוּלוֹהִי עָלֵינוּ, וּמִחֲמַת הַטְּרִדָּא גַם אֲנִי צְרִיךְ לְנַסֵּעַ עַל הַחֲתָנָה אִם יִרְצֶה הַשֵּׁם בְּשָׁבוּעַ הַזֹּאת אִי אֶפְשָׁר לְהֶאֱרִיךְ יוֹתֵר, וְיַעֲרַב לָכֶם שְׂמִיחַת הַחֵג הַקְּדוֹשׁ וְתוֹכּוּ לְהַזְהֵר מִמּוֹשְׁהוּ חֲמוּץ בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוֹחַנִיּוֹת, וּלְהַרְגִישׁ שְׂמִיחַת וְדַבְּקוֹת הַהֵלֵל הַקְּדוֹשׁ שֶׁל פֶּסַח, וְנִשְׁגָּבוֹת נְעִימַת קִדְשֵׁי הַסֵּדֶר שֶׁל פֶּסַח נְגִילָה וְנִשְׂמִיחָה בִּישׁוּעָתוֹ:

עלים לתרופה ר"ח ניסן תקצ"ב

עניינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

סיפור יציאת מצרים

וְכֹל הַמְרִבָּה לְסֹפֵר הָרִי זֶה מִשְׁבַּח

חובה עלינו לזכור יציאת מצרים בכל יום. כמו שכתוב למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייה, וכן בהתחלת גתינת התורה התחיל אנכי ה' אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים וכן ברב המצות הזכיר יציאת מצרים. כי עתה כל ההתחלה שלנו לכנס בעבודת ה' בכל יום ויום הוא על ידי יציאת מצרים כי עתה תהלה לאל יש לנו התחלה טובה מהיכן להתחיל מאחר שפבר גמר ה' יתברך ישועתו על ידי משה והוציאנו ממצרים באותות נוראות שעל זה אנו נותנים שבח והודיה אליו יתברך בכל יום ערב ובקר וכו'.

ועל כן מחיבים לזכור יציאת מצרים בכל יום ערב ובקר וכל המרבה לספור ביציאת מצרים הרי זה משבח כי כל התחלתנו עתה לצפות לישועה עדין ולהתקרב לה' יתברך הוא על ידי יציאת מצרים וכנ"ל. ומזה נלמד להבין גם בפרטיות הנסים והנפלאות שה' יתברך עושה עמנו בכל דור עד שגם בפרטי פרטיות עושה ה' יתברך נסים רבים עם כל אחד ואחד בכל יום ויום שעל זה אנו מודים לו יתברך בכל יום שזהו בחינת תודה וכו' וכו' שעל ידי זה יכול כל אחד להתקרב לה' יתברך כנ"ל.

ועל כן אומרים בכל יום קדם התפלה של שמונה עשרה אמת ויציב שחרית אמת ואמונה ערבית ששם מספרים ומודים לו יתברך על הנסים של יציאת מצרים ועל הנסים ונפלאות שבכל דור ודור כמו שאומרים עזרת אבותינו אתה וכו' מגן ומושיע להם ולבניהם אחריהם בכל דור ודור. כי על ידי זה דיקא שמודים לו יתברך על כל הנסים וכו' על ידי זה דיקא יכולים לכנס בתפלה להתפלל ולהתחנן לפניו יתברך וכנ"ל. ועל כן בשבת מוסיפים נשמת שהוא שבח והודאה נפלאה כי עקר כלליות הפעלות משתנות באחדות הפשוט הוא על ידי קדשת שבת קדש שזה זוכים על ידי הודאה כנ"ל על כן אומרים אז השבח והודאה נפלאה שהוא נשמת וכו'.

ליקוטי הלכות פריקה וטעינה ד' טז

ענינא דיומא

טוענייה

שביעי של פסח

שנת עזרר מעצמנו להתקרב אליו

וְזֶה בְּחִינַת מַה שְּׁקָרִיעַת יָם סוּף הָיָה עַל יְדֵי עֲצָמוֹת יוֹסֵף וְעַל יְדֵי זְכוּת אָבוֹת וְכוּ', וְאִם עַל פִּי כֵן הָיָה קָשָׁה לְפָנָיו כָּל הַלְיָלָה, עַד שֶׁבִּבְקָר גִּזְפָּר זְכוּת אָבוֹתָם. וְקָשָׁה לְכַאוֹרָה הֲלֵא זְכוּת אָבוֹת הָיָה יָכוֹל לְזַפֵּר גַּם מִקִּדְמָה, כִּי זְכוּתָם הָיְתָה מוֹכֵן מִכִּבְּרָה, אֲךָ הַכֹּל עַל פִּי הַנִּזְ"ל, כִּי עֵקֶר זְכוּת הָאָבוֹת אֲבָרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב וְיוֹסֵף וְכָל הַשְּׂבָעָה רוּעִים הוּא מַה שֶּׁכֵּלֵם עֲסָקוּ בְּהַמְשִׁכַת הַדַּעַת הַקְדוּשָׁה הַנִּזְ"ל לְהַמְשִׁיכּוֹ לְבִנְיָהֶם, וְלְבִנְיָהֶם עַד עוֹלָם, לְהוֹדִיעֵם כִּי ה' הוּא הָאֱלֹהִים כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בְּאַבְרָהָם אָבִינוּ וְכוּ'.

אָבֵל עֵקֶר שְׂלֵמוֹת הַדִּרְךָ הַקְדוּשָׁה הַזֶּה הוּא שֶׁאֲנַחְנוּ מִבְּנֵי בְּנֵיהֶם נִמְשָׁיֵד עָלֵינוּ דַּעְתָּם הַקְדוּשָׁה וְהַנּוֹרָא שֶׁהַמְשִׁיכּוֹ עַד שְׁנַת עוֹרֵר מִעֲצָמָנוּ לְהַתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ עַל יְדֵי שֶׁכִּבְּרָה גָּלוּ שְׁעֵדִין ה' אֲתָנוּ וְכוּ' כִּי מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְכוּ'. וְעַל כֵּן הָיָה קָשָׁה קָרִיעַת יָם סוּף כָּל הַלְיָלָה עַד שֶׁבִּקְשָׁה ה' יִתְבָּרַךְ עַד שֶׁמִּצָּא בָּהֶם אֵיזָה הַתְּעוֹרְרוֹת מִלְּמַטָּה שֶׁעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא נִתְעוֹרְרוּ זְכוּת אָבוֹת בְּשְׂלֵמוֹת עַד שֶׁנִּבְקַע הַיָּם מִפְּנֵיהֶם וְעָבְרוּ בּוֹ בְּשָׁלוֹם.

כִּי עֵקֶר זְכוּת אָבוֹת אֵי אֲפָשָׁר לְהַמְשִׁיךְ עַד שֶׁתִּגְמַר הַגְּאֻלָּה בְּשְׂלֵמוֹת כִּי אִם עַל יְדֵי שֶׁאֲנוּ בְּעֲצָמָנוּ נִתְעוֹרֵר עַל יְדֵי דַּעְתָּם הַקְדוּשָׁה שֶׁהַמְשִׁיכּוֹ עָלֵינוּ, שֶׁאֵז דִּיקָא יִמְשָׁךְ עָלֵינוּ זְכוּתָם הַגָּדוֹל. עַד שֶׁנִּזְכָּה לְגְאֻלָּה בְּשְׂלֵמוֹת כְּמוֹ בְּקָרִיעַת יָם סוּף שֶׁהָיְתָה גְּמֵר הַגְּאֻלָּה שֶׁל מִצְרַיִם בְּבְחִינַת זֹאת וְכוּ', כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְכוּ'. וְכָתוּב לְמַעַנִי לְמַעַנִי אֲעֲשֶׂה. אֲךָ ה' יִתְבָּרַךְ רוֹצֵחַ שֶׁעַל כָּל פְּנִיִם נִתְעוֹרֵר מְעַט כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִמְּקוֹם שֶׁהוּא לְהַתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וְכִבְּרָה יֵשׁ לָנוּ כַּח גְּדוֹל לָזֶה עַל יְדֵי הַדַּעַת הַקְדוּשָׁה שֶׁכֵּלֵנוּ מֵאָבוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ וְכָל הַצְּדִיקִים הַקְדוּשִׁים שֶׁהָיוּ לָנוּ בְּכָל דוֹר וְדוֹר עַד עַתָּה וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְגְאֻלָּה שְׂלֵמָה בְּקָרוֹב בְּב"א.

ליקוטי הלכות נמילת ידים ו' מב

ענינא דיומא

טוענייה

פסח וספירת העומר

לְזִכּוֹתָיו לְחַיֵּי עוֹלָם הַנֶּצְחִי

בְּכָל יוֹם וַיּוֹם יֵשׁ בּוֹ בְּחִינַת פֶּסַח וַיֵּצֵאת מִצְרַיִם, וְעַל כֵּן צָרִיכִין לְהַזְכִּיר יֵצִיאַת מִצְרַיִם בְּכָל יוֹם, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב, לְמַעַן תִּזְכּוּר אֶת יוֹם יֵצִאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, כִּי כָּל הַהִתְעוֹרָרוֹת וְהַתְּעוֹרָרוֹת הָעֲלִיּוֹן הַבָּא מִלְּמַעְלָה עַל כָּל אָדָם בְּכָל יוֹם וַיּוֹם זֶהוּ בְּחִינַת הַהֲאָרָה שֶׁל יֵצִיאַת מִצְרַיִם, שֶׁהוּא הַהֲאָרָה עֲלִיּוֹנָה שְׁלֵא בְּהִדְרָגָה קָדָם אֶתְעוֹרֶתָא דְלִתְתָא כְּרֵאוּי. כִּי זֶה הַדְּבָר נֶעֱשֶׂה בְּכָל דוֹר וּבְכָל שָׁנָה וּבְכָל יוֹם בְּכָלל וּבְפָרֵט, כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְסַבֵּב עִם הָאָדָם בְּכַמָּה סְבוֹת לְהַחְזִירוֹ בְּתִשׁוּבָה לְזִכּוֹתָיו לְחַיֵּי עוֹלָם הַנֶּצְחִי, וְהַכֵּלל מֵה שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שׁוֹלַח עַל הָאָדָם מִתְחַלָּה הַתְּעוֹרָרוֹת עַד שֶׁמִּתְחִיל לְהַתְּעוֹרֵר בְּתִשׁוּבָה וְלִילָךְ בְּדַרְכֵי ה', זֶהוּ בְּחִינַת יֵצִיאַת מִצְרַיִם שֶׁבֵּא הַהֲאָרָה מִלְּמַעְלָה שְׁלֵא בְּהִדְרָגָה בְּלִי הַתְּעוֹרָרוֹת תַּחְתּוֹן כְּרֵאוּי, וְכָל זֶה כְּדֵי שֶׁיֵּצֵא מִגְּלוּתוֹ הַקִּשָּׁה.

אַבְל אַחַר כֵּן כְּשֶׁמִּתְחִיל לִילָךְ בְּדַרְכֵי ה', אַחַר כֵּן נּוֹטְלִין מִמֶּנּוּ הַהֲאָרָה הַזֹּאת וּמְנִיחִין אוֹתוֹ שֶׁיִּלָּךְ בְּעֵצְמוֹ בְּהִדְרָגָה כְּסִדְר מִיּוֹם אֶל יוֹם, וְצָרִיךְ אַחַר כֵּן הַתְּחַזְקוֹת מוֹחֲדָשׁ. וְעַל כֵּן אֵין תִּקְוָה בְּתַחֲלַת הַחֲסִידוּת, מִחֲמַת שְׂאֵז מִתְּלַהֵב בְּהַתְּלַהֲבוֹת גְּדוֹל מִחֲמַת אוֹר הַתְּעוֹרָרוֹת הָעֲלִיּוֹן שֶׁבֵּא עָלָיו.

אַבְל הָעֵקֶר הוּא שֶׁאַחַר כֵּן כְּשֶׁנִּסְתַּלַּק מִמֶּנּוּ זֶה הָאוֹר הָעֲלִיּוֹן וּמְנִיחִין אוֹתוֹ שֶׁיִּלָּךְ מֵעֵצְמוֹ שְׂאֵז יִתְגַּבֵּר לְהַתְּחַזֵּק בְּעִבּוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ מִיּוֹם אֶל יוֹם בְּהִדְרָגָה כְּסִדְר, וְכַמוֹבֵּא הַמִּשְׁלַל בְּשֵׁם הַבַּעַל שֵׁם טוֹב יִזְכֵּר צָדִיק וְקָדוֹשׁ לְבָרְכָה, כְּמוֹ תִינּוֹק בְּשֶׁמִּתְחִיל לִילָךְ שֶׁבְּתַחֲלָה מוֹלִיכִין אוֹתוֹ וְאַחַר כֵּן מְנִיחִין אוֹתוֹ שֶׁיִּלָּךְ מֵעֵצְמוֹ, שֶׁזֶהוּ עֲנִין פֶּסַח וְסִפּוּר הָעֵמֶר שֶׁבְּתַחֲלָה בָּא הָאוֹר מִלְּמַעְלָה, וְאַחַר כֵּן נִסְתַּלַּק וְצָרִיךְ לוֹ לִילָךְ מֵעֵצְמוֹ בְּהִדְרָגָה עַד שֶׁיִּזְכֵּה לְקַבֵּל הַקִּדְשָׁה שֶׁהוּא בְּחִינַת קַבְּלַת הַתּוֹרָה בְּשָׁבוּעוֹת:

ליקוטי הלכות פסח ז' טז

ענינא דיזמא

טוענייה

שביעי של פסח

רקודין פל היום

והנה דרפנו תמיד בברסלב להתפלל ביום שביעי של פסח בבקר השכם מאד, מעלות השחר ממש באשר נוהגין כל זרע הפעל שם טוב זכרוננו לברכה והנלוים עליהם, אבל באדעם אמרתי שבודאי לא יהיה לנו מנין להתפלל בבקר השכם כל כך, אבל השם יתברך עזרנו לחזק את לבנו לשמחה, עד שזכינו שנתקבצו אלינו למנין עשרה, והתפללנו בבקר השכם כמו בביתנו, ובתחלה טבלנו במקוה בדרפנו תמיד.

ואחר כך התפללנו כל התפלה במנין, ואמרנו כל הפיוטים וקרינו בתורה גם שמענו ברפת פהנים מר"י שבא עם רבי יהודא אליעזר ואחר כך המתנתי עד שגמרו בבית הכנסת התפלה, ואחר כך מלתי התינוק בדת, תהלה לאל ועל ידי כל זה נתעוררו לבבינו לשמחה גדולה מאד וכן היה תהלה לאל שביום שביעי של פסח היינו בשמחה גדולה מאד ברקודין ומחולות הרבה כל היום פלו עד הערב.

ימי מוהרנ"ת ח"ב עא

מכתב ממוהרנ"ת

טוֹעֲמִיָה

ערב שביעי של פסח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עָרֵב שְׁבִיעִי שֶׁל פֶּסַח תַּקצ"ב:

אֶהוּבֵי בְּנֵי חֲבִיבֵי, אֶהֱבֵתְךָ אֶלְעָנִי לְכַתֹּב עִתָּהּ בְּחַל הַמוֹעֵד בְּעָרֵב שַׁבָּת
וּשְׁבִיעִי שֶׁל פֶּסַח וְגַם אֵין לִי פְּנָאִי כָּלֵל מִחֲמַת כְּבוֹד אוֹרְחִים וּשְׂאָר עֲנִינִים.

וּבְקִשְׁתִּי מִמֶּךָ בְּנֵי חֲבִיבֵי שֶׁתְּשִׂימוּ בְּשִׂמְחַת הַחַג הַקָּדוֹשׁ אֲשֶׁר זָכִינוּ שֶׁהַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ עָשָׂה לָנוּ נִסִּים כְּאֵלֶּה שֶׁהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם וְקָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם הַכֵּל
בְּשִׁבְלֵנוּ, כִּי שָׁגַם אֲנַחְנוּ בְּדוֹר הַזֶּה שֶׁהוּא אָנִי וְאַתָּה וְכָל הָאֲנָשִׁים
שֶׁבְטוֹלְטִישׁיִן וְפֹה בְּרִסְלָב וְשֶׁבְכָל עָרֵי יִשְׂרָאֵל בְּמוֹשְׁבוֹתֵיהֶם שֶׁכָּלְנוּ אֵלֶּה
אֲנַחְנוּ פֹה הַיּוֹם חַיִּים, כְּלָנוּ הֵם בְּנֵי הַדּוֹר הַזֶּה, וְעָלִינוּ נֶפֶל חוֹבַת הַיּוֹם הַזֶּה
לְשִׂמְחַת בְּשִׂמְחַת קְרִיעַת יָם סוּף, אֲשֶׁר אַז נִתְגַּלְגַּל אֱלֹהוֹתוֹ וְאֶדְנוּתוֹ וּמְמִשְׁלָתוֹ
שֶׁל הָאֵין סוּף בְּעַל הַרְצוֹן יִתְבָּרַךְ בְּהַתְגַּלְוֹת נֶפֶלָא וְנוֹרָא אֲשֶׁר לֹא הָיָה
כְּמוֹהוּ עַד אֲשֶׁר רָאִתָּה שֶׁפָּחָה עַל הַיָּם וְכוּ' וְעוֹלָלִים וְיוֹנְקִים אָמְרוּ זֶה אֵלֵי
וְאֲנוּהוּ.

שִׂמְחַת בְּנֵי בְּשִׂמְחַת זֹאת, אֲשֶׁר זָכִיתָ לְהֵאֱמִין בָּזֶה עַל כָּל פְּנִים וְלִהְיוֹת בְּכָלֵל
יִשְׂרָאֵל עִם הַנִּבְחָר אֲשֶׁר בְּשִׁבְלֵנוּ עָשָׂה אֶת כָּל הַנִּסִּים הָאֵלֶּה, וּבָאֵם לֹא
הָיָה מִסְתַּכֵּל עַל הַטּוֹב שֶׁבָנוּ לֹא הָיָה עוֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים כְּאֵלֶּה, כָּלֵל הַדְּבָר
חֲזֹק וְאֵמִץ לִהְיוֹת אִף שִׂמְחַת תָּמִיד בְּכָל יוֹם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל
בְּעוֹשָׁיו, וְכָתִיב יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָט בְּיוֹם טוֹב קָדֵשׁ יוֹם קְרִיעַת
יָם סוּף, כִּי תִהְיֶה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ בְּפֹה לְשִׂמְחַת בְּפִשְׁטוֹת אֲשֶׁר בְּחַר בָּנוּ מִכָּל
עַם וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל לְשׁוֹן וְכוּ', וּבִפְרָט שֶׁזָכִינוּ בְּדוֹר הַזֶּה שֶׁאֵין אָנוּ מִתְנַגְּדִים
עַל בְּעַל הַשִּׂמְחָה הָאֲמִתִּי שֶׁהוּא מְקוֹר הַשִּׂמְחָה מְקוֹר הַקְּדוּשָׁה מְקוֹר
הָאֲמוּנָה מְקוֹר הַחַיִּים הָאֲמִתִּיִּים וְהַנְּצַחִיִּים מְקוֹר הַחֲכָמָה, אֲשֶׁרִינוּ
שֶׁזָכִינוּ לָזֶה.

עָלִינוּ לְשִׁבְחַת לְאֵדוֹן הַכֵּל עַל כָּל הַטּוֹב הַנֶּפֶלָא אֲשֶׁר הִפְלִיא לְעִשׂוֹת
עִמּוֹנוּ, אֲשֶׁר לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֵּר שֶׁאֲנַחְנוּ בְּשִׁפְלוּת כְּזֶה נִזְכָּה לְשִׁמְעַת וְלִהְבִּין
דְּבָרִים נוֹרָאִים כְּאֵלֶּה וְכוּ' וְכוּ', וּבָנוּ נִתְקַיִּים הַמְקַרָּא שֶׁבְשִׁפְלוּתוֹ זָכַר לָנוּ
כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ, עַל כֵּן אָנוּ מְחַיִּיִּים לְשִׂמְחַת וְלִרְקַד בְּכָל יוֹם וְיוֹם
בְּכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֵינוּ וּמִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן בְּיוֹם טוֹב קָדֵשׁ..

עלים לתרופה

עמוד זה נדבתי הר"ר יחיאל מיכל ליכטנשטיין הי"ו
לרגל שמחת הולדת בתו תחי' למזל טוב

ההולכים בתורת ה'

טוֹעֲמִיהַ

נ"ו – גביוס הביכורים

אַפִּיקוֹמָן - לְגֵלוֹת הַהֶסְתֶּרָה

אֶפְסַח מִצָּה וּמְרוֹר' הַלֵּל הָיָה בּוֹרְכָן בְּיַחַד, לְהוֹרוֹת שְׂבָאָמֶת אֱלוֹ וְאֱלוֹ
דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים, וְהוּא מַחְלֶקֶת שְׂבָקְדָשָׁה שֶׁהוּא שְׁלוֹם גָּדוֹל
וְדַעַת גָּדוֹל כַּנ"ל. וְעַל כֵּן הַלֵּל דִּיקָא הָיָה עוֹשֶׂה זֹאת, כִּי הוּא בַּעַל
הַמַּחְלָקֶת שְׂבָקְדָשָׁה בְּחִינַת מַחְלָקֶת שְׂמַאי וְהַלֵּל כַּנ"ל. וּבְאָמֶת שְׁלוֹם
גָּדוֹל בִּינֵיהֶם, כְּמוֹ שְׂאֲמָרוֹ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל לֹא נִמְנְעוּ זֶה מִזֶּה וְכוּ' לְהוֹדִיעַ
שְׂאֵהָבָה וְאַחֻהָ הָיָה בִּינֵיהֶם. וְעַל כֵּן זֹאת הַמַּחְלָקֶת שְׂבָקְדָשָׁה יֵשׁ לָהּ
הַכְרָעָה בְּיָדוֹעַ, וְהַהֲכָרָעָה מִצַּד הַלֵּל מְסֻטָּרָא דְחֻסְדָּא כַּנּוֹדַע.

וְאַחַר כֵּן אוֹכְלֵינָא הָאֶפִּיקוֹמָן. וְהוּא נִקְרָא 'צָפוֹן' בְּסֵדֶר הַהֲגָדָה, הֵינּוּ בְּחִינַת
'עָגָה שְׂהוֹצִיאוּ מִמְצָרִים טְעֵמוּ בָּהּ טַעַם מִן' שְׂהוֹצִיאוּ דִיקָא. כִּי אַחַר
שְׂיָצִאוּ וְנִתְגַּלָּה הַדַּעַת שֶׁהוּא בְּחִינַת מִצָּה. אִזְ טְעֵמוּ בָּהּ טַעַם מִן, הֵינּוּ
בְּחִינַת מַחְלָקֶת לְשֵׁם שָׁמַיִם שְׂבָאָמֶת הוּא שְׁלוֹם וְדַעַת גָּדוֹל בְּחִינַת מִן,
כְּמוֹ שְׂמִבְאָר שָׁם, עֵינֵי שָׁם הֵיטֵב. וְזֶהוּ בְּחִינַת אֶפִּיקוֹמָן – אֶפִּיקוּ מִן בְּחִינַת
מִצָּה שְׂהוֹצִיאוּ מִמְצָרִים טְעֵמוּ בָּהּ טַעַם מִן כַּנ"ל. כִּי עֵתָה אַחַר כָּל הַנ"ל
כְּבָר זָכוּ לְבְּחִינַת מַחְלָקֶת לְשֵׁם שָׁמַיִם כַּנ"ל, וְעֵתָה הַמִּצָּה כְּתוּבָה
בְּשִׁלְמוֹת בְּבְחִינַת מִן. וְזֶהוּ אֶפִּיקוּ מִן כַּנ"ל. וְעַל כֵּן עֵתָה הָיָה טְמוֹן
וְצָפוֹן וְנִסְתָּר בְּבְחִינַת הַסְתֶּרָה, כִּי אֵף שְׂכַבְרָא נִתְעוֹרֵר הַתְּגִלוֹת הַהֶסְתֶּרָה
בְּתַחֲלָה עִם כָּל זֶה עֲדִין הָיָה צְרִיכִים לְהַצְפִּינוּ וּלְהַטְמִינוּ שְׂלֵא יִתְאַחֲזוּ חֵס
וְשְׁלוֹם בְּבְחִינַת הַמַּחְלָקֶת דְּקָדְשָׁה כַּנ"ל, כִּי עֲדִין לֹא נִתְגַּלָּה הַדַּעַת
בְּשִׁלְמוֹת כַּנ"ל. וְעֵתָה שְׁנִשְׁלַם וְנִתְגַּלָּה בְּחִינַת הַמַּחְלָקֶת לְשֵׁם שָׁמַיִם
כַּנ"ל, אִזְ מוֹצִיאוּ אֶת הָאֶפִּיקוֹמָן, שֶׁהוּא בְּחִינַת 'עָגָה שְׂהוֹצִיאוּ
מִמְצָרִים' וְכוּ' כַּנ"ל:

ליקוטי הלכות ראש חודש ג' ו

עמוד זה נתרם לע"נ

הרב ר' דניאל בה"ר שמעון ברגשטיין ז"ל

כמבאר בלשון לעז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טוֹעֲמִיָּה

לְשׁוֹן רַבְּנֵי ז"ל

רַבְּנֵי ז"ל אָמְרִים:

**וְוַעֲזַן דִּי וְוַעֲלֵט וְוַאֲלֵט
גְּעוּוֹאֹסֶט וְוִי אַזוֹי אֵיךְ
לְעֶרֶן דְּרֶךְ אֶרֶץ
וְוַאֲלֵטֶן קִיסְרִים זִייעֶרע
קִינְדֶּער גְּעִשִׁיקֵט
צוּ מִיר אֵיךְ זָאל זִי
לְעֶרְנֵעַן דְּרֶךְ אֶרֶץ**

תרגום

אֵילֹו הָיוּ הָעוֹלָם יוֹדְעִים אֵיךְ שְׁאֲנִי מְלַמֵּד
דְּרֶךְ אֶרֶץ, הָיוּ קִיסְרִים שׁוֹלְחִים אֵלַי
אֶת בְּנֵיהֶם שְׁאֲלֵמֵד אוֹתָם דְּרֶךְ אֶרֶץ.

שיח שרפי קודש החדש א' קמ

אותו להיות נשכח מהש"י, והוא עצה נפלאה ונוראה למי שחפץ באמת. לבל יאבד עולמו לגמרי ח"ו. כן לשון הק' של מוהרנ"ת ז"ל עיי"ש.

עד ממחרת השבת השביעית, היינו שזה העיקר שאחר כל המימות מחולפין שעוברין על האדם בעת ימי ספרו, אחר כ"ז צריכין לחזור למעלת שבת כמקודם. כ"ש הן גאלתי אתכם, אחרית כראשית, וזה עיקר גדולתו של האדם על המלאכים, שתהא יציאתו כביאתו, אחר כל העובר עליו, שיחזור להארה ראשונה, כי השבע שבועות מרמז על כל ימי חייו של האדם, כמובא. ועיקר תכלית האדם שיזכור כל הנשכחות אשר נאבד מאתו בעת צאתו מבטן אמו, ואח"כ ע"י ענותיו, וזה כל עבודתו של האדם. חדש ימינו כקדם בהלו נרו עלי ראשי.

והעיקר כמ"ש רביז"ל שע"י ימי הספירה וגם עוסקין אז בתהלים עי"ז מוצאין כ"א השער של תשובה השייך לו, היינו כי שמעתי מר' ישראל נ"י מקארדאן, כמדומה לי ששמע מר' משה נ"י בראסלעוויר, כי כ"א יש לו דרך מיוחד לתקן נשמתו. כפי שורש נשמתו בכל הגלגולים, זה בתורה וזה בתפלה וזה בצדקה וכיוצא, וכשהוא מזכך כל המ"ט שערים, עי"ז בא לתשובה של הש"י שהוא שער החמישים, ואז וירד ה' על הר סיני (עיין בהתורה תהלים מסוגל לתשובה ותבין) וזה חמישים יום, והקרבתם מנחה חדשה לה', כמו שפירש"י ז"ל שהחמישים מוסב על והקרבתם שביום החמישים תקריבו קרבן, היינו לענינינו שכשסופרין ומזככין כל המ"ט יום, המ"ט שערים, אז מעוררין לתשובה של הש"י, שהוא בחי' שער החמישים כנ"ל בהתורה. וזה קרבן לה' שהוא מרמז על התשובה של הש"י כ"ש הביאו עלי כפרה, כידוע. וזה התחזקות נפלא לענינינו שאעפ"י שרואין שפועל מעט בעבודתו ובספירתו, אעפ"כ הוא פועל הרבה למעלה שע"ז הוא מעורר תשובה של הש"י כי באתעדל' אתער לעילא, והש"י בוודאי יתקן הכל.

וזהו ואטהר ואתקדש בקדושה של מעלה. היינו שיעורר תשובה של הש"י באיתערוותא דלעילא לבד, ועי"ז יושפע שפע רב בכל העולמות, היינו שבזה השפע והארה ישתמשו לתקן את נפשותינו ורוחינו ונשמתינו מכל סיג ופגם, ועי"ז יבוא להארה השני' לטהרינו ולקדשינו בקדושתך העליונה א"ס.

נחלי אמונה

ב"ה, יום ג' פר' במדבר, מ"ב למב"י, פה אומן יע"א. שלום וישע רב לאהובינו ומיודענו ה"ה אנ"ש דק' לובלין היקרים מפז ומפנינים, אין ערוך אליהם.. עם כל שאר אנ"ש יחיו.

והנה ראשית דברי הוא בחובת היום הוא סגולת המצוה היקרה הזאת, אשר קדשנו במצותיו וציונו ע"י משה עבדו לספור ספירת העומר. כדי לטהרנו מקליפותינו ומטומאתינו, כ"ש בתורה וספרתם (מלשון ספיר ונהיר) לכם (לעצמכם) ממחרת השבת, היינו אחר הבריאה. כי קודם הבריאה, אין שייך מספר, כ"ש לפני אחד מה אתה סופר. כי בעת ששופע האור אין שייך להתגלות מהמידות כי הוא כולו אחד כולו טוב, אך בעת שנסתלק המדה העליונה, המאיר ביום א' של פסח כידוע, ומתחיל הצמצום אז שייך לגלות זיכוך המדות. והכל בכח השבת הוא ההארה העליונה של יום א' דפסח. מיום הביאתכם את עומר התנופה היינו כי אחר יום א' שמתחיל הצמצום בשרשו, עד שלא יתפשט הדבר, דארף מען חאפין, שלא יתפשט יותר מדי, ויוכלו להמתיקו, אז מקריבין קרבן עומר שעורים מאכל בהמה, כלליות כל הצמצומים. כידוע כ"ז בכתבי האריז"ל, ובספרי רביז"ל ומוהרנ"ת ז"ל.

ואז יכולין להמתיקו ע"י תנופה. היינו תנו פה כ"ש בל"ה, היינו כי מאחר שנפל מהמות, אסור לילך אחר מוחו, כי הוא מעוקם עתה, אך צריך ליתן פיו לחתור עצה ממעמקים. כי הדיבור הוא הרשימה של המוח, היינו של המוחין העליונים שהיו לו אז, כמבואר בסימן ע"ח ל"א שהדיבור הולך עם האדם אפילו למקומות המטונפים, כמו האם ההולכת עם הוולד, לכל מקום שהוא הולך, וע"כ נקרא הדיבור אם הבנים, וזהו כי מדי דברי בו זכור אזכרנו עוד, היינו שאפילו אם האדם מונח ח"ו במקום שהוא, אפילו בשפל המדרגה מאד, אפילו במקומות המטונפים. אעפ"כ ע"י הדיבור יכול להזכיר א"ע בהשי"ת היינו שבעת שהי' בהמוחין הרגיל את פיו לדבר דיבורי אמונה ואמת. ושם בזכרוננו כי רק אז היה האמת כמו שידע אז, וגם עתה, אינו הולך אחר חכמתו עתה, כי יודע שהוא שקר, רק הולך ומדבק עצמו בהדיבורים שנשארו לו בזכרוננו ובהרגילותו מאז, וידע כי רק זה אמת. ואז הדיבור הוא שולט עליו בחי' מלכות דבר. וזה כי מדי דברי בו, שכל זמן שיש בו הדיבור דקדושה, זכור אזכרנו עוד, שזה הדיבור אינו מניח

זמני יום טוב ראשון של פסח

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומן	ניו יארק
הדלקת הנרות	6:38	6:37	6:54	6:49	6:47	6:48	7:40	7:21
שקיעה ערב יו"ט	7:17	7:17	7:16	7:19	7:17	7:18	8:01	7:43
חצות הלילה	1:41	1:42	1:43	1:42	1:42	1:42	2:39	2:15
עלות השחר	4:45	4:45	4:45	4:41	4:45	4:42	4:04	4:35
עטיפת הטלית	5:09	5:10	5:09	5:05	5:09	5:06	4:40	5:04
נין החמה	6:01	6:02	6:02	5:59	6:02	6:00	5:53	6:05
סוף זמן קר"ש מג"א	8:29	8:30	8:30	8:27	8:30	8:27	8:13	8:31
חצות היום	12:37	12:38	12:39	12:36	12:38	12:37	12:57	12:54
שקיעה יום טוב	7:18	7:17	7:17	7:19	7:17	7:18	8:03	7:44
צאת החג	7:52	7:53	7:54	7:54	7:54	7:54	8:55	8:56
צאה"ח 72 דק'	8:31	8:30	8:29	8:32	8:30	8:31	9:15	

כללים: הדלה"נ בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק', במודי"ע 30 דק', בב"ב וחו"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בנובה, באומן ובחו"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. ניין החמה במישור כנהוג. סווק"ש מעלה"ש 16.1 מע'. עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצוי) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדורים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא עד שבת חוה"מ פסח

יום ראשון	יום שני	יום שלישי יו"ט ראשון	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
קב:	קג.	קג:	קד.	קד:	קה.	קה:
רסה	רסו	רסז	רסח	רסט	ער	רעא
קפא	קפג	קפה	קפז	קפט	קצא	קצג
נג	נד	נה	נו	נו	נח	נט
תורה נ"ו – וביום הביכורים						
התורה הזמנית						